

Anul VI nr. 11 (269)
12 Martie 2017
Duminica a 2-a din Post
(Vindecarea slăbănogului din
Capernaum)
www.parohiamartisor.ro

"În vremea aceea, intrând iarăși Iisus în Capernaum... Și îndată s-au adunat așa de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul (lui Dumnezeu). Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni. Dar... au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: **Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!** Și erau acolo unii dintre cărturari, care sedeau și cugetau.... Cine poate să ierte păcatele, fără numai singur Dumnezeu? Și îndată, cunoscând Iisus cu duhul Lui că așa cugetau ei în sine, a zis ... Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: **Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă?** Dar ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: **Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta.** Și s-a ridicat îndată ..., încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: **Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.**" (Marcu 2, 1-12)

De multe ori și sub diverse forme am auzit ca un suspin al inimii - ca să nu spun ca o plângere - din partea creștinilor și nu numai, că Dumnezeu nu le ascultă rugăciunea. Adesea se întreabă: "Oare de ce nu mă aude Domnul?...". Aș adăuga și eu o întrebare celui ce încă este frământat: "**Ai conștientizat ce ceri?...".** Nu pot să înțeleg de ce credem că noi știm mai bine decât Dumnezeu ce este necesar pentru om! Nu pot să înțeleg de ce ne revoltăm cu atâta ușurință către Domnul, în loc "să stăm strâmb și să judecăm drept" după cum spune și înțelepciunea populară.

Fiecare din noi cugetă, trăiește îngândurat și câteodată încearcă și să se roage. **Cei ce se așază la rugăciune** vor observa că furtună de gânduri îi asaltează în clipă în care încep "Doamne Iisuse...". Vor să-și lase suspinul inimii în voia rugăciunii, dar **gândurile nu le dau pace.** Dacă toată ziua te-a frământat un lucru căruia trebuie să-i găsești o rezolvare, răspunsul îți va veni în clipa în care vrei să te rogi și astfel ești îndepărtat de vrăjmașul de la atenția rugăciunii... acesta este un aspect care ar trebui să ne dezvăluie cât de importantă este rugăciunea pentru noi. Dar nu este totul... **Există și suflete care când se roagă lasă buzele să vorbească, dar inima este departe de cele spuse.** De pe vremea Proorocului Isaia spunea Domnul: "Poporul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine" (Isaia 29, 13). Deci, vedeți **există prăpastie mare între cele ce cerem și cele ce iubim!** Iar omul comunică pe două căi: "glasul gurii" și "glasul inimii". Când vreau să spun ceva prin vorbire am posibilitatea de a o face cunoscut, când vreau să împărtășesc un anumit sentiment o pot face și în tăcere, sau cu un simplu gest. **De cele mai multe ori ceea ce cerem noi cu ceea ce-și dorește Domnul pentru noi se află în contradicție.** Este adevărat că toți spunem "Tatăl nostru" și ne dorim că rugăciunea să ne fie ascultată, dar **deznădejdea apare când nu ni se dau cele cerute. Problema este că cerem să se facă Voia Lui, dar după dorința noastră; nu ar fi mai bine să se facă voia noastră după dorința Lui?..**

Cea mai ascultată rugăciune este rugăciunea mamei!!! Cea mai puternică rugăciune nu este a Patriarhului, ci a mamei; iar rugăciunea noastră ca să prindă "viață" trebuie să se transforme în rugăciune de mamă. De ce?... Pentru că este în stare de jertfă și plină de dragoste, iar după aceea bucuria împlinirii este continuată într-o stare de recunoștință profundă!

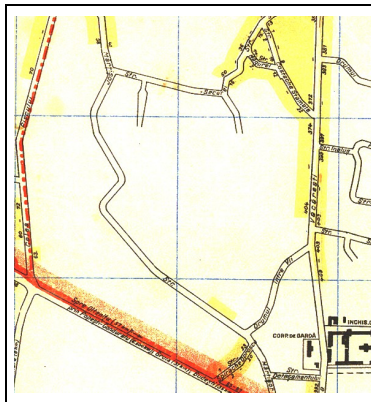
"**Îndată a cunoscut Iisus**" și gândul meu, și gândul vostru... **auzit este cel care care-și lasă inima să-i conducă rugăciunea.** Gândurile există și sunt de neînvins de cele mai multe ori, se transformă în cuvinte, iar "**cuvintele sunt cărările faptelor**" după cum spunea Sf. Ioan Gură de Aur. Dar atunci când ceea ce gândesc nu este în concordanță cu ceea ce iubesc, rugăciunea nu-și are puterea necesară de a ajunge la Domnul. Bineînțeles că mai mereu mă gândesc la ceea ce iubesc, dar o pot pune la rugăciune?... Cred că este o modalitate prin care putem fi înștiințați de propria conștiință dacă ceea ce gândesc place Lui.

Este **greu să deosebim gândurile**, care sunt bune și care sunt rele. Dar cel mai bine este să fim sinceri cu El, să le punem în fața Domnului prin rugăciune și astfel, în funcție de răspunsul primit să înțelegem ce a fost în Voia Lui. Cu tot riscul să mă repet, aș vrea să ne gândim mai mult la această **sinceritate fără de care nu poate exista nici pocăință, nici rugăciune.** Dacă nu vom fi sinceri cu noi nu vom lăsa lumina lui Hristos să pătrundă în sufletele și în inimile noastre.

Sfântul Grigorie Palama este numit de Biserica "teolog al luminii dumnezeiești" și sărbătorit în a doua duminică a Postului Mare. Se retrage la Muntele Athos și începe să se roage neîncetat Maicii Domnului: "**Luminează-mi întunericul, luminează-mi întunericul!**"... și iată că rugăciunea i-a fost ascultată, luminat fiind începe și mărturisește Lumina fiind ocrotit de Maica Domnului toată viața. Un singur gând, o singură frunză... "**Așa cum sufletul pătrunde în noi în tot trupul, și această lumină în toate măduarele ne pătrunde**" spunea Sfântul, și iată cum ne putem striga și noi în rugăciune: "**Să se însemneze lumina feței Tale peste noi...**" Doamne! (Ps. 4, 6).
Arhim. Siluan Vișan – www.crestinortodox.ro

Mărturisitorii din temnițe: Părintele Dimitrie Bejan este unul dintre cei mai cunoscuți preoți mărturisitori din perioada comunistă. S-a născut în anul 1909 la Hârlău. A urmat Seminarul la Iași, apoi în București, unde va studia la Facultatea de Teologie și la Facultatea de Istorie. A fost hirotonit preot în anul 1940, când a și fost trimis pe front, ca preot militar. Împreună cu regimentul, părintele a ajuns până la Stalingrad, unde va fi luat prizonier, în 1942, împreună cu alți 17.000 de români. A cunoscut ororile prizonieratului: muncă forțată, ger cumplit, foamete. A fost dus de la fosta mănăstire Oranki, transformată în lagăr de prizonieri, până în Karaganda, la minele de cărbuni lângă China, la tăiat pădurile Bielorusiei, la descărcat vagoane pe Volga, la măturatul străzilor Moscovei. A slujit în lagăre și în închisori, mai mult pe ascuns. Întors în țară, în anul 1948, după o lună de libertate, părintele a fost închis la Jilava și Aiud. A cunoscut ororile detenției politice: bătăi sistematice, înfometare, izolare, Zarca, lanțuri. În toată perioada de detenție, prizonierat și închisorile comuniste, părintele și-a păstrat demnitatea creștină și verticalitatea, reușind să supraviețuiască efectelor încercării de reeducare. După eliberarea din 1964, părintele a avut domiciliu forțat și a fost urmărit de securitate. A murit pe 21.09.1995, lăsând prin testament ca la înmormântarea lui să nu se predice și nici flori să nu se arunce, în semn de smerenie.

Istoric Strada Mărțișor. Legat de denumirea cartierului Mărțișor știm că numele i se trage de la "de la obiceiul oamenilor pripășiți printre rămășițele viilor și livezilor mănăstirești, de a lega, lângă mugurii crengilor, fire roșii de borangic în diminețile trandafirii ale zi întâiului de martie" (Baruțu Arghezi, "Povestiri din Mărțișor", Ed. Mihai Eminescu, Oradea, 1995), însă denumirea străzii Mărțișor este mult mai timpurie decât venirea în cartier, prin 1928, a poetului Tudor Arghezi, căruia i s-a atribuit – din necunoaștere - și punerea numelui străzii. Este drept că părintele Mihai Tătărău și Tudor Arghezi au dorit încă din 1941 să realizeze proiectul intitulat de părintele Mihai "Așezământul Mărțișor" (format din Sf. Biserica, casă parohială, Grădinița de copii, Dispensar medical, cantină pentru săraci, bibliotecă) (PV nr.2 / 08.06.1941), însă denumirea exista deja.

Prima mențiune legată de **numele unei/primei străzi Mărțișor o găsim în 1899** în: "Planul orașului București lucrat de Institutul Geografic al Armatei pentru Primărie". Strada Mărțișor din 1899 este strada Secerei (de acum), stradă ce pornește din strada Pridvorului spre Restaurantul Hanul Haiducilor și străbate, cu întreruperi, Parcul Lumea Copiilor.

Prin 1847 străbătea grădinile de zarzavaturi și le separa de viile din vest, așa cum se poate vedea și din hărțile din 1847 (baron maior Borroczyński) și 1852 (Borroczyński).

De-abia în "Noul plan al orașului București", întocmit în 1920 de căpitan Mihail Pântea, actuala stradă Mărțișor este numită astfel, (din 1920 până în 1943 nu dădea în Văcărești, ci în șos. Olteniței), iar cea mai veche stradă cu același nume, și-a schimbat din 1920 numele din str. Mărțișor în str. Secerei.

Concluzionând: Actuala stradă Mărțișor este recunoscută începând cu anul 1920 (conform planului căpitan Pântea), deci înainte de venirea poetului Tudor Arghezi în cartier.

Cea mai veche stradă cu numele de Mărțișor datează din 1899, iar din 1920 până azi, se numește str. Secerei.

12 martie - Sfântul Grigorie cel Mare - Dialogul, s-a născut în jurul anului 540, în Roma, și a trecut la cele în ziua de 12 martie 604, a fost **primul călugăr ales episcop (papă) al Romei**. În calitate de episcop, el a condus Biserica vreme de peste treisprezece ani, parcurgând o perioadă marcată de invazii păgâne și calamități naturale.

Sf. Grigorie cel Mare este socotit între cei șase Părinți apuseni ai Bisericii, alături de Sf. Ambrozie al Milanului, Ferițul Augustin, Ferițul Ieronim, Tertulian și Sf. Ciprian din Cartagina. A fost singurul papă care a mai primit supranumele de "cel Mare", după Sf. Leon cel Mare (10 noiembrie).

S-a născut din părinții Gordian și Silvia. Din copilărie obișnuia să vorbească cu Dumnezeu și cu sfinții, retrăgându-se în camera sa sau în biserică. Avea numai 34 de ani, când împăratul Iustin I-a făcut pretor, adică primul judecător în Roma, dar gândul lui era să fie monah. Murind părinții săi și făcându-se monah, a

zidit șase mănăstiri în Sicilia, unde se află o mare parte din moșiile sale, înzestrându-le cu cele de trebuință și a început a împărți săracilor averea. A mai înființat apoi o mănăstire la Roma, chiar în casa lui părintească, cu hramul Sfântul Andrei.

Mult prețuit de papa Pelagie, a fost trimis la Constantinopol ca sol al papei. Aici a legat prietenie cu Sf. Leandru, episcopul Sevillei. L-a scos din erezie pe Eutihie, patriarhul Constantinopolului, respectat pentru nevinovăția vieții și prin titlul de mărturisitor pe care-l căpătase în timpul lui Iustinian.

După moartea lui Pelagie, clerul, senatul și poporul roman puseseră ochii pe Grigorie. După multă împotrivire și fugă, – ca și Sf. Ioan Gură de Aur – a fost hirotonit în anul 590. Făcând mărturisirea de credință, a adăugat că ține la cele patru sinoade ecumenice ca și la cele patru Evanghelii. Dacă l-ar fi urmat toți papii după aceea în mărturisirea aceleiași credințe, n-ar mai fi apărut momentul despărțirii din 1054 și nici frământările Reformei de mai târziu sau încercările Uniației din secolele următoare.

Papa Grigorie recunoștea Sinodul ca singură autoritate a Bisericii, iar nu întâietatea unui episcop. În acest sens, prin socotirea sobornicității Bisericii ca autoritate supremă, după cum o mărturisește și crezul niceo-constantinopolitan, Sfântul Grigorie a devenit un ghimpe în ideologia de mai târziu a primatului papal.

Ceea ce ne-a rămas de la Sfântul Grigorie, în afară de scrierile sale este, Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite ce se săvârșeste acum, în perioada Postului Mare.

Preot Petru RONCEA www.comuniuneortodoxa.ro

Anunț: Duminică, 19 martie 2017, orele 17.00, vă invităm să participați la Maslul de obște de la parohia Sf. Haralambie-Belu (Str. Împăratul Traian).

Programul săptămânii 12 martie – 19 martie 2017

Duminică	12 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Pr. Dragoș
Duminică	12 martie	17 - 19	- Sf. MASLU de obște la Mărțișor cu invitați de la parohiile vecine
Luni	13 martie	17 - 18	- Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Dragoș
Mărți	14 martie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	15 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei – Pr. Dragoș
Joi	16 martie		
Vineri	17 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sf. MASLU – Pr. Dragoș
Vineri	17 martie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr. Dragoș
Sâmbătă	18 martie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă	18 martie	17 - 18	- Vecernia duminicii a III-a din Post (a Sfintei Cruci) – Pr. Ticu
Duminică	19 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Pr. Ticu
Duminică	19 martie	17 - 19	- Sf. MASLU de obște la parohia Sf. Haralambie-Bellu.